

Doğacak Günün Müjdecisi

— GÜLÜM ÇAMLISOY · 09 Şubat 2022

Biriken bir düş yığınıydın:

Asılı kaldım şafağın şakağına dayalı

Vecizelerle dolu

Belki de içimin sarkıtı idi hüznün:

Depreşen bir tanı eşliğinde ağlayan yüzün.

Makul olansa sevmekti benim için

En çok da şiar edindiğim bir şairin

Nezdinde ısıtan güneş yağdıran gök kubbe

Aklımınsa firar etmek üzere olduğu bir düştten öte

Gerçektin gerekçesi olmaksızın bu aşkın

Belki de dikilesi bir kefendi içimde saklı bu yalnızlığın maruzatı.

Elem kuşlarına sordum ansızın:

Neden?

Sözcüklerim yosunsuz ve imasız

İhbar ettiğimse zulüm olmalı değil miydi ta önceden?

Afaki bir rüzgârdım

Aleni âşık ve şaşkın

Mecazi de bir fıradım

Hayatın albenisini fedaisi bir güleç yüz

İçimde saklı boşluk kimine göre şık ya da rüküş.

İhbar ettiğime her saat başı:

Ne çok taşkın insan sobelerken aşkı

Ilık bir esintide saklıydı ilk adımım

İlk adım ve de:

Yıldız saçan gözlerim

Gülümsemeyi de deli gibi özlediğim.

Sakit olsun dedik diyeli

Şiirlerden kefen bezleri diktim dikeli:

Hepsi de bir beden büyük üstüme

Sevgimse imha edilesi bir gizemle

Çok gelmiş olmalı kimi insanın yüreğine.

İyi de izin almadan sevdim ben en çok seni
İtibarım sarsılacaktı madem
İfa ettiğimse bu aşkı ve yalnızlığı
Bir sancının eşliğinde
Salındığım yerküre adeta sallandığım hazanın beşliğinde.

İçimde kalan nice ukde
Sevecen bir mevsimden ötesi olmamalıydı zannımca
Zanlardan kaçtım kaçalı
Yakınlaştığım Rabbimle ve içimdeki çocukla
Şerh düşülesi ne kibir ne isyan ne de tek nida
Soluklandığım yürekte saklı bir cennet bahşedense Huda.

Sonramı sormadım.
Sustum ve yazdım.
Sessizliğimle dahi zikrim fikrim sorgulandı sorgulanalı
Külfetti meğer sevgi çoğunun nazarında
İyi de bu değil miydi evrenin sarmalı?

Takas ettiğim sözcükler
Tecrit edildiğimse evren
Teessüflerimi sunduğum kimi zaman keyfe keder
Ne de çok insan kaderini suçladı.

Suçlandığım aşikâr
İyi de sevgi ile saklı tuttuğum bir yoldu bu bitimsiz rüzgâr
Belki hoşluk belki boşluk
Alabildiğine özgürdüm ben nasıl da bahtiyar
İndinde kozamın
Kulvarımda öncü
Dolgusu düşen hayallerimin
Yol alabildiğine uzun ve yorgun kılan.

Sinemde acı
Sindiğim değildi yolda kaldığım kadar yolcu
Sevgiydi oysa bu hanın tek sahibi
Bense hancıya sevdalı.
Yâd edilesi dünü mumla ararken
Ve işte içimde ve kiblemde saklı ne varsa

Bahşedense Yaratan

Sancılandığım şafakta doğacak günün müjdecisi alabildiği kadar.